

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 13Cob/33/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120233250  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120233250.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: ENERGO KUBÍN, s.r.o., so sídlom Nábrežie Oravy 6, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 015 806, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, v konaní o zaplatenie 192.180,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/111/2020-640 zo dňa 12. novembra 2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/111/2020-640 zo dňa 12. novembra 2021 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 192.180,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne, a to z jednotlivých súm tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu, so stanovením konkrétnych dátumov a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu a jej odôvodnenie, podľa ktorého žalobca a žalovaný uzatvorili Rámcovú kúpnu zmluvu dňa 06.06.2016, na základe ktorej žalobca v zmysle objednávok dodával žalovanému tovar, ktorý žalovaný prevzal, avšak vystavené faktúry neuhradil. Žalobca objednaný tovar žalovanému dodával riadne, čo vyplýva aj z dodacích listov, v ktorých prevzatie je žalovaným potvrdené. Žalobca poukázal na to, že na neuhradené faktúry, ktoré sú predmetom tohto konania, sa vzťahuje rovnaká skutková aj právna argumentácia ako na faktúry, ktoré už boli žalované a ich oprávnenosť bola právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím Okresného súdu Žilina zo dňa 08.06.2018, č.k. 18Cb/164/2017-343, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/172/2018 zo dňa 28.11.2019.

3. Okresný súd poukázal na to, že v upomínacom konaní Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, voči ktorému bol podaný odpor žalovaným, ktorý neuznával nárok žalobcu a považoval ho za neopodstatnený v celom rozsahu z dôvodu, že faktúry boli žalovanému doručené, sú evidované v účtovníctve, avšak k ich úhrade nedošlo, pretože pohľadávky z faktúr, úhradu ktorých si žalobca vynucuje žalobou, zanikli dňa 12.12.2016 a dňa 24.01.2017, kedy došlo k ich započítaniu s pohľadávkami

žalovaného. Potvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Rámcová kúpna zmluva dňa 06.06.2016, v zmysle ktorej sa predávajúci zaviazal dodať kupujúcemu, teda žalovanému objednaný tovar, a to betónové stĺpy. Kupujúci si zároveň vyhradil právo počas trvania zmluvy preskúšať dodávaný tovar. Žalovaný počas trvania zmluvy využil právo preskúšať dodávaný tovar, a za tým účelom dal vypracovať znalecký posudok na posúdenie splnenia parametrov tovaru deklarovaných vo vyhlásení o úžitkových vlastnostiach, ktoré tvorí Prílohu č. 3 zmluvy. V predmetnom vyhlásení výrobca tovaru deklaroval, že betónové stĺpy spĺňajú triedu pevnosti betónov C50/60. Pohnútkou k uskutočneniu preskúšania kvality betónových stĺpov bola aj skutočnosť, že výrobca betónových stĺpov, ktoré dodával žalobca, t.j. spoločnosť Strunobet-Migacz Sp. z.o.o., uvádzal na svojej internetovej stránke, že vyrába betónové stĺpy s betónovou triedou C40/50. Prílohou zmluvy však bol dokument Vyhlásenie o úžitkových vlastnostiach od daného výrobcu, v zmysle ktorého mal výrobca deklarovať pevnosť vtlaku betónu C50/60. Žalovaný si preto chcel overiť skutočnú triedu betónu v dodávaných betónových stĺpoch. Na základe znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou Technický a skúšobný stavebný, n.o., žalovaný zistil, že tovar dodávaný žalobcom - betónové stĺpy, nespĺňajú dohodnuté parametre technickej špecifikácie, konkrétne pevnostnú triedu betónu C50/60. Znalecký posudok preukázal, že dodávaný tovar spĺňa triedu betónu iba C30/37. O výsledkoch znaleckého skúmania bol žalobca oboznámený na osobnom stretnutí dňa 24.11.2016, na ktorom mu bol odovzdaný originál predmetného znaleckého posudku spolu s listom Oznámenie o vadách a uplatnenie nárokov. Konateľ žalobcu písomne potvrdil prevzatie týchto dokumentov. Žalovaný tak, ako bolo dohodnuté v článku III. bod 3.9 zmluvy, uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 20.000,- Eur a náklady na preskúšanie tovaru vo výške 3.333,97 Eur. Zároveň v danom liste žalovaný oznámil žalobcovi svoju voľbu nárokov z väd tovaru, a to tak, že z dôvodu zistenia väd tovaru požadoval od žalobcu za betónové stĺpy, ktoré už žalovaný zabudoval do distribučnej sústavy, primeranú zľavu z kúpnej ceny. Žalovaný si zároveň vyhradil právo vrátiť betónové stĺpy, ktoré neboli zabudované do distribučnej sústavy a požadovať vrátenie kúpnej ceny. Vzhľadom na veľký rozsah dodávok žalobcovi oznámil, že vyčíslenie nároku mu bude oznámené bezodkladne po jeho vyčíslení spolu s požiadavkou na jeho uhradenie. Technický a skúšobný ústav stavebný, n.o. spracoval dva Znalecké posudky, a to č. 20-19/2016 čo sa týka stĺpov z dodávok z roku 2016 a Znalecký posudok č. 20-20/2016 sa týka stĺpov z dodávok z roku 2015. Výšku uplatnenej zľavy z kúpnej ceny tovaru žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 02.12.2016, pričom pri výpočte primeranej zľavy z kúpnej ceny vychádzal z cenovej ponuky žalobcu zo dňa 08.03.2016 na stĺpy s triedou pevnosti betónu C40/50. Napriek tomu, že podľa znaleckého posudku dodávané betónové stĺpy spĺňajú kvalitatívne triedu betónu C30/37, žalovaný vyčísľil a požadoval zaplatiť primeranú zľavu z kúpnej ceny iba cenový rozdiel medzi triedami C40/50 a C50/60. Takýmto spôsobom vypočítal primeranú zľavu z kúpnej ceny vo výške 211.782,- Eur bez DPH, a to spolu za dodávky stĺpov za rok 2015 a 2016, na ktoré sa viažu vypracované znalecké posudky. Keďže po výpočte a uplatnení primeranej zľavy z kúpnej ceny evidoval vzájomné pohľadávky, vykonal zápočet vzájomných pohľadávok v rozsahu, v akom sa kryli, a to ku dňu 12.12.2016 listom zo dňa 12.12.2016 a zároveň listom zo dňa 24.01.2017. Predmetné faktúry, na ktoré poukazuje žalobca a žiada o ich úhradu, boli teda započítané listom zo dňa 12.12.2016 a zo dňa 24.01.2017 so vzniknutými pohľadávkami žalovaného voči žalobcovi. Pokiaľ žalobca predložil znalecký posudok Fakulty pozemného a vodného staviteľstva Vysokej školy technickej vo Vroclave, tak žalobca nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by mali jednoznačne potvrdiť deklarovanú kvalitu dodávaného tovaru. Výstupom odborného posúdenia TSÚS, n.o. sú Doplnky č. 1 k Znaleckému posudku č. 20-20/2016 a č. 20-19/2016, pričom TSÚS, n.o. preveril opätovne znalecký posudok predložený žalobcom a zároveň vykonal doplňujúce skúšky, ktoré potvrdili závery pôvodne vypracovaných znaleckých posudkov. Zároveň vyvrátili závery uvádzané v posudku predloženom žalobcom. Následne žalobca predložil Znalecký posudok č. 13/2018 od spracovateľa Slovenská technická univerzita v Bratislave, na ktorý opätovne reagoval spracovateľ preskúšania betónových stĺpov TSÚS, n.o. tak, že predložil odborné vyjadrenie k Znaleckému posudku č. 13/2018, v ktorom podrobne vysvetľuje a vyvracia závery uvedené v znaleckom posudku predloženom žalobcom.

4. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd uviedol obsah vyjadrenia žalobcu k podanému odporu, v ktorom namietal, že žalovaný formulovaný dôvod preskúšania neuvádzal v predošlom konaní ani vo svojich písomných vyjadreniach a ani vo vyjadreniach na pojednávaní, pričom ide o novú skutočnosť, ktorú považuje za účelovo vykonštruovanú. Na základe záverov Znaleckého posudku č. 13/2018, ktorý tvorí prílohu sp. zn. 18Cb/164/2017, je zrejmé, že pevnostná trieda betónu deklarovaná vo vyhlásení môže byť len potenciálnou pevnosťou betónu, teda betónu, ktorého kontrola sa vykonáva pri vstupe do výrobného procesu. V žiadnom prípade nemožno prijať záver, že by výrobca vo vyhlásení uviedol nesprávny parameter, nakoľko iný parameter sa ani uviesť nedá. Vykonalie skúšok na troch stĺpoch dodaných žalobcom žalovanému v roku 2015 a troch stĺpoch dodaných v roku 2016 nemôže relevantným

spôsobom preukazovať nárok na uplatnenie zľavy z ceny za všetky dodané stĺpy v roku 2015 a 2016 v počte cca 1 000 kusov. Ak žalovaný poukázal v odpore na vylúčenie žalobcu z verejného obstarávania na predmet zákazky stožiare z predpätého betónu obstarávateľom Východoslovenská distribučná, a.s., tak vylúčenie žalobcu z tohto verejného obstarávania nemá žiaden súvis s prejednávanou vecou.

5. Okresný súd ďalej poukázal na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 08.06.2020, v ktorom zotrval na svojich záveroch a konštatovaniach. Dodal, že znalecké posudky z predchádzajúceho súdneho konania predložil žalovaný na posúdenie Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ktorý začal prípravné práce na vypracovaní znaleckého posudku. Ďalej poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva, v rámci ktorej žalovaný mal právo kedykoľvek nechať preskúšať dodaný tovar a uistiť sa, či spĺňa deklarované parametre.

6. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie s tým, že po vykonanom dokazovaní strany zhodne uviedli, že nenavrhujú žiadne dokazovanie, netrvali na žiadnom dokazovaní, a preto okresný súd ani nevykonal výsluch znalcov z Brna, ktorých výsluch pôvodne žalovaný navrhoval, následne na ktorom výsluchu netrval bez zdôvodnenia a ani ich účasť nezabezpečil, z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav popísaný v odsekoch 6. až 44. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý právne posúdil za aplikácie § 409 ods. 1, § 358, § 369 ods. 1, 2, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 207 ods. 3, § 215 ods. 1, § 207, čl. 15 ods. 2 CSP v a § 1 ods. 1, 2, § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

7. Okresný súd mal preukázané uzatvorenie Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 06.06.2016 medzi žalobcom a žalovaným, predmetom ktorej bol záväzok predávajúceho dodať kupujúceму objednaný tovar špecifikovaný v Článku II. zmluvy a záväzok kupujúceho zaplatiť za dodaný tovar dohodnutú kúpnu cenu. Špecifikácia tovaru a kúpna cena bola dojednaná v Článku II. zmluvy. V zmysle Článku III. bodu 3.9 zmluvy predávajúci prehlasuje, že dodávaný tovar bude spĺňať parametre deklarované vo vyhlásení počas celej doby platnosti zmluvy. Za tým účelom si kupujúci vyhradzuje právo kedykoľvek počas trvania zmluvy preskúšať, prípadne nechať preskúšať tovar z hľadiska dodržania deklarovaných parametrov. V prípade, ak na základe znaleckého posudku vypracovaného znalcom zapísaným v príslušnom verejnom registri znalcov sa preukáže opak, je kupujúci oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 20.000,- Eur. Náklady na preskúšanie hradí kupujúci s výnimkou prípadov, kedy sa preskúšaním preukáže, že kvalita tovaru nezodpovedá deklarovaným parametrom. V týchto prípadoch bude povinný uhradiť náklady na preskúšanie predávajúci. Uplatnením zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok kupujúceho na náhradu škody.

8. Okresný súd posúdil, že medzi stranami vznikol obchodno-záväzkový vzťah na základe platne uzavretej kúpnej zmluvy. Medzi stranami nebol sporný vznik tohto vzťahu, ako ani dodanie tovaru a vystavenie faktúr, avšak žalovaný tvrdil, že dodaný tovar mal vady, na základe čoho si uplatnil zľavu z kúpnej ceny, zmluvnú pokutu a náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku, s čím žalobca nesúhlasil.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 08.06.2018, č.k. 18Cb/164/2017-343 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/172/2018-408 bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 6.825,60 Eur spolu s príslušenstvom a trov konania, pričom nárok bol za neuhradené tri faktúry. K danému konaniu bol pripojený spis okresného súdu sp. zn. 18Cb/164/2017 na návrh strán sporu.

10. Z predložených listín, ako aj z listín v konaní sp. zn. 18Cb/164/2017 nebolo sporné, že žalovaný odsúhlasil zostatok k 09.11.2016 vo výške 199.005,60 Eur, napriek tomu nezaplatil vystavené faktúry, ktoré sú predmetom tohto sporu a sporu vedeného na okresnom súde pod č.k. 18Cb/164/2017, v rámci ktorého žalovaný bol už právoplatne zaviazaný na ich zaplatenie, pričom v rámci toho konania súd skonštatoval, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia a ani nedošlo k platnému započítaniu.

11. Okresný súd uviedol, že aj v tomto konaní žalovaný poukázal na Znalecký posudok č. 20-20/2016 a č. 20-19/2016, oba vypracované Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o. zo dňa 28.10.2016 na posúdenie betónových stožiarov „S“ z hľadiska pevnosti betónu vtlaku a trvanlivosti a na posúdenie betónových stožiarov „N“ z hľadiska pevnosti betónu vtlaku a trvanlivosti. Podľa posudku zatvrdnutý betón odobratý z betónových stožiarov S1, S2, S3 a N1, N2, N3 nevyhovuje pevnostnej triede betónu

C50/60 výrobcom deklarovanej vo vyhlásení zhody NR 14/12/S. Nevyhovuje ani z hľadiska pevnosti. V predložennom Doplnku č. 1 k posudku 20-19/2016 znalec zotrval na svojich záveroch.

12. Ďalej okresný súd poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný listom zo dňa 23.11.2016 oznámil žalobcovi závery Znaleckého posudku č. 20-20/2016 a č. 20-19/2016, vypracované Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o. zo dňa 28.10.2016 a zároveň voľbu nárokov z väd tovaru, a to primeranú zľavu z kúpnej ceny ako aj zmluvnú pokutu 20.000,- Eur vrátane nákladov na preskúšanie tovaru vo výške 3.333,97 Eur z dôvodov, že kvalita dodávaného tovaru nespĺňa deklarované parametre. Žalovaný listom zo dňa 02.12.2016 oznámil žalobcovi výšku uplatňovanej zľavy z kúpnej ceny tovaru, a to cenový rozdiel medzi triedami C40/50 a C50/60 vo výške 211.782,- Eur bez DPH, t.j. 254.138,40 Eur s DPH a zároveň listom zo dňa 12.12.2016 oznámil žalobcovi započítanie vzájomných pohľadávok v celkovej výške 277.472,37 Eur a k tomu zaslal listom zo dňa 24.01.2017 Oznámenie o započítaní vzájomných pohľadávok vo výške 41.113,20 Eur z dôvodu primeranej zľavy z kúpnej ceny a zároveň výzvu na zaplatenie sumy 78.466,77 Eur po započítaní vzájomných pohľadávok.

13. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nesúhlasil so započítaním, ani so závermi znaleckých posudkov predložených žalovaným, nakoľko mal za to, že posudky sú nesprávne s poukazom na posudok znalca v odbore stavebníctvo za účelom posúdenia správnosti daných znaleckých posudkov, a preto nie sú splnené podmienky pre uplatnené nároky zo strany žalovaného. Poukázal na to, že skúšky vykonané na vzorkách odobratých z tovaru len z určitej dodávky nemožno brať do úvahy a považovať za relevantné aj pre posudzovanie vlastností a prípadných väd iného tovaru, ktorý skúšaný nebol.

14. Žalobca trval na tom, že bol dodávateľom žalovaného od roku 2011, pričom po uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 06.06.2016 už dňa 13.07.2016 boli odobraté vzorky, pričom v konaní sp.zn. 18Cb/164/2017 poukázal na to, že k odobratiu vzoriek malo dôjsť 13.07.2016, ale dátum vyžiadania posudku žalovaným bol až 10.08.2017. Teda na vypracovanie znaleckého posudku dostala znalecká organizácia objednávku až 10.08.2017, ale vraj znalecká organizácia odobrala vzorku dňa 13.07.2016. Oznámenie väd bolo až dňa 23.11.2016, na základe čoho namietal včasnú notifikáciu väd. Namietal znalecké posudky predložené žalovaným z dôvodu, že vykonaným spôsobom skúšania, nemožno posúdiť nekvalitu výrobku, ale zároveň aj poukázal na relevanciu posudkov vzhľadom k celým dodávkam tovaru a k uplatňovanej zľave tovaru. Vo výrobnom procese výroby stĺpov sa každý deň u výrobcu vytvára nová betónová zmes, mieša sa nový betón a každý deň tento betón podlieha vnútropodnikovému skúšaniam, kde z vyrobeného betónu sa do kockových foriem priemeru 150 mm naleje betón, ten betón ako surovina môže každý deň mať iné vlastnosti. Vypracovanie posudku na jeden stĺp z roku 2015 a jeden stĺp z roku 2016 nemôže preukazovať nekvalitu výrobkov za celé obdobie dodávania týchto výrobkov za rok 2015 a 2016, kde za tieto obdobia si uplatnil žalovaný zľavu z ceny diela. Poukázal na to, že čo sa týka skúšok, tak nemožno relevantne preukazovať nekvalitu betónu tak, ako znalec jasne, zrozumiteľne vysvetlil v Znaleckom posudku č. 13/2018. Jediná relevantná skúška betónu, ktorá sa vo výrobnom procese robí, je naliatie betónu každý deň do tých kockových foriem. Tento betón 28 dní podlieha zretiu a po 28 dňoch sa robí tzv. pevnostná skúška betónu, teda tá kocka sa dá lisu a tento lis zmeria pevnosť toho betónu, ide o tzv. potenciálnu pevnosť betónu. Pokiaľ vo vyhlásení o parametroch, na ktoré sa odvoláva aj žalovaný, je uvádzaná hodnota pevnosti betónu C50/60, môže ísť len o potenciálnu pevnosť betónu, teda betónu, ktorý vstupuje do výrobného procesu a nie betónu, ktorý sa nachádza vo výrobku. V tejto súvislosti poukázal aj na znenie Nariadenia EÚ 305/2011, ktoré určuje náležitosti vyhlásenia o parametroch a v zmysle tohto nariadenia ide o vyhlásenie, či určitý výrobok a jeho vlastnosti sú zharmonizované s určitou technickou normou. V danom prípade samotné vyhlásenie sa len odvoláva na európsku normu 12843, ktorá hovorí o výrobe prefabrikátov a určuje výrobcovi spôsob vnútropodnikovej kontroly. V rámci vnútropodnikovej kontroly sa robí len skúška potenciálnej pevnosti betónu. Ak teda v tejto súvislosti výrobca vyhlásil v zmysle Nariadenia EÚ 305/2011, že výrobok má určité vlastnosti, nemohol myslieť nič iné, len potenciálnu pevnosť betónu, pretože iná pevnosť betónu sa vo výrobnom procese ani nedá zistiť, ani sa nezisťuje.

15. Okresný súd uviedol, že žalovaný v konaní sp.zn. 18Cb/164/2017 potvrdil, že skutočne boli odobraté vzorky pred vypracovaním znaleckého posudku, teda ešte pred jeho objednávkou, ale za prítomnosti znalca. Taktiež potvrdil, že zľavu si uplatňuje za všetky stĺpy, ktorých bolo dodaných cca 1 000 kusov, pričom vzorky boli odobraté iba na troch stĺpoch z dodávky v roku 2015 a z troch stĺpov z dodávky v roku 2016. Žalovaný potvrdil, že všetky stĺpy boli použité, žiadny nebol demontovaný, resp. žiadny stĺp

nemal také vady, pre ktoré by ich nemohol použiť, trval na tom, že dané stĺpy majú iné parametre, než boli vymienené v zmluve a deklarované žalobcom.

16. Súd prvej inštancie poukázal na predložené listiny, z ktorých vyplývalo, že žalovaný ako prvý predložil znalecký posudok vypracovaný znaleckou organizáciou, ktorý však nie je znaleckým ústavom a na základe toho žalobca predložil Znalecký posudok č. 13/2018 vypracovaný znaleckým ústavom. Následne na to žalovaný v tomto konaní predložil Znalecký posudok č. 39/2021 vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, teda znaleckým ústavom, v rámci ktorého boli vykonané skúšky pevnosti vtaku betónu na jadrových vývrtoch odobratých z fragmentov stožiaru. Znalecký posudok bol vypracovaný 20. januára 2021. Odber fragmentov stožiarov z predpätého betónu sa však uskutočnil už dňa 10.12.2020 napriek tomu, že posudok bol objednaný až dňa 20.01.2021, čo tiež spochybňuje hodnovernosť takého posudku. Z uskladnených stožiarov boli vybraté dva typy stožiarov. Z každého typu bol vybratý iba jeden kus stožiaru, hoci dodaných bolo viac ako 1000 kusov. Po odbere boli fragmenty stožiarov odoslané do skúšobného laboratória pri Ústave technológie stavebných hmôt a dielcov Stavebnej fakulty Vysokého učení technického v Brne. Následne po predložení tohto Znaleckého posudku č. 39/2021 žalobca predložil Znalecký posudok č. 22/2021 (vyhotovaný znaleckým ústavom), v ktorom znalec spochybnil závery Znaleckého posudku č. 39/2021, pričom svoje závery logicky vysvetlil a zdôvodnil.

17. Vykonaným dokazovaním okresný súd mal preukázať uzatvorenie Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 06.06.2016 medzi stranami sporu, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému strunobetónové stĺpy od výrobcu Strunobet-Migacz. Následne po vykonaní skúšky jadrovými vývrtními žalovaný oznámil vady diela žalobcovi a uplatnil si zľavu z ceny diela, ako aj zmluvné pokuty za dodané stĺpy, ale nielen z kúpnej zmluvy zo dňa 06.06.2016, ale aj za dodané stĺpy od roku 2015.

18. Okresný súd uviedol, že právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodnutie a vykonané dokazovanie v konaní 18Cb/164/2017, kde si uplatnil nárok za dané stĺpy z troch faktúr, avšak v tom konaní žalovaný argumentoval znaleckými posudkami, ktoré neobsahovali znaleckú doložku. V danom konaní bolo však konštatované, že skúšky, ktoré boli vykonané vtedy na šiestich stĺpoch, boli nerelevantné, metodika skúšania, ktorá bola použitá, nemôže dokazovať nekvalitu stĺpov. S poukazom na predmet sporu a predmet tohto konania, ide o dve identické veci s identickým skutkovým stavom (okresný súd poznamenal, že v tomto konaní, hoci boli ďalšie posudky predložené, neboli vyvrátené závery súdu v tom konaní identické aj pre toto konanie.) Zároveň poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad IV. ÚS 14/07 atď.) s poukazom na aplikáciu zásady legitímneho očakávania výsledku súdneho konania, ktorá vyplýva aj z Čl. 2 základných zásad CSP. V konaní sp. zn. 18Cb/164/2017 rozhodnutie súdu, pre ktoré neuznal nárok z uplatnených väd, ktorý bol predmetom zápočtu, vychádzal z troch argumentov. Prvým argumentom bolo, že skúška, ktorá bola vykonaná na vtedy šiestich stĺpoch, bola nedostatočná na všetky reklamované stĺpy, teda okolo 1 000 stĺpov. Ďalším argumentom, s ktorým sa súd vtedy stotožnil, bolo, že zľava uplatnená podaniami žalovaného nebola dostatočne jasne a zrozumiteľne špecifikovaná a treba ju považovať za neurčitú a tretím argumentom bolo, že skúška kvality, resp. nekvality stĺpov, teda pevnostnej triedy betónu, ktorú vykonal vtedy v konaní žalovaný, bola nevyhovujúca. Poukázal na Znalecký posudok Slovenskej technickej univerzity č. 22/2021, v ktorom znalec na otázku, či skúšky Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline priniesli niečo nové do skúšania oproti posudkom Technického skúšobného ústavu stavebného, konštatoval, že Znalecký posudok č. 39/2021 len zopakoval niektoré skúšky, ktoré už boli realizované v posudkoch Technického skúšobného ústavu Bratislava prakticky s rovnakými metodickými chybami a s principiálne rovnakými výsledkami. Aj keď sa v posudku zvýšil počet vrto, zohľadnil sa smer odberu vzoriek a zmenila sa metodika prepočítavania výsledkov, podstata problému sa nezmenila. Spätné dokazovanie triedy betónu po rokoch existencie výrobkov na extrémne malých vzorkách so sporným prevodom výsledkov, a to všetko pri odstreďovanom betóne, kde dochádza k rozvrstveniu štruktúry betónu, je nemožné. Posudok teda neprichádza so žiadnou novou relevantnou informáciou, či skutočnosťou, ktorá by mohla zmeniť pohľad na podstatu sporu. To znamená, že nemožno na základe posudkov, ktoré predložil žalovaný, konštatovať nekvalitu betónu.

19. Okresný súd zdôraznil, že nekvalitu, ak ju niekto reklamuje, má preukazovať ten, kto vadu reklamuje. Žalobca deklaroval kvalitu betónu, pričom žalovaný namietal, že žalobca, resp. znalecká organizácia objednaná žalobcom nevykonávala žiadne skúšky, ale robili len hodnotiaci posudok. Zdôraznil, že žalobca vyhlásil kvalitu v úžitkových vlastnostiach. Ak žalovaný tvrdil nekvalitu výrobkov, mal ju dokázať.

Nekvalita mala byť dokazovaná normou, na ktorú sa odvoláva vyhlásenie o úžitkových vlastnostiach, a to norma 128443 2008 - betónové tvárnice, stožiare a stĺpy. Ide o európsku normu platnú v celej Európskej únii a táto norma stanovuje podmienky na výrobu betónových stĺpov a stožiarov a aj spôsob ich skúšania, ako aj skúšania betónovej zmesi. Betónová zmes sa skúša tak, že z každej výrobnjej vzorky, ktorá vchádza do výroby, sa zoberie vzorka, tá sa uloží v nádobe 150 x 150 mm, 28 dní v tejto nádobe zreje a následne pod lisom po 28 dňoch je preskúšavaná. Výsledok takejto skúšky stanovuje tzv. potenciálnu pevnosť betónu, teda práve tú, ktorá bola deklarovaná vo vyhlásení o úžitkových vlastnostiach. V zmysle Znaleckého posudku Slovenskej technickej univerzity č. 22/2021 iná ako potenciálna pevnosť betónu by zo strany výrobcu nemohla byť ani deklarovaná, lebo počas výroby, počas výrobného procesu, ktorý je špecifický, sa zhoršuje kvalita betónu a už nemôže byť v takej kvalite, ako bola potenciálna pevnosť betónu.

20. Okresný súd poukázal na to, že žalobca si uplatnil svoj nárok z nezaplatených faktúr za dodané strunobetónové stĺpy, ktorý nárok titulom zaplatenia kúpnej ceny nebol žalovaným namietaný, ani spochybnený.

21. Spornosť medzi stranami sporu spočívala v tom, či na základe uplatnenia vád a uplatnenia zľavy z ceny diela a zmluvnej pokuty a následnom započítaní došlo k zániku danej pohľadávky.

22. Žalobca trval na tom, že k zániku pohľadávky v žiadnom prípade nemohlo dôjsť, pretože skúška stĺpov, ktorá bola vykonaná, bola vykonaná len na dvoch stĺpoch a reklamujú sa stĺpy v počte viac ako 1 000 ks. Zľava z ceny diela nebola dostatočne špecifikovaná a skúšky vykonané Ústavom súdneho inžinierstva ŽU, nemôžu v žiadnom prípade určiť nekvalitu betónu. Tieto skúšky spôsobom, ako boli vykonané a normami, ktoré boli pri skúškach použité, nemohli dať relevantnú odpoveď na to, či betón, ktorý je v konštrukcii, spĺňa danú normu a také niečo sa nedá preukázať metodikou, aká bola použitá Ústavom súdneho inžinierstva ŽU. Zdôraznil, že všetky stĺpy boli dodané a neboli zaplatené a sú zabudované v sieti. Žiadna reklamácia na tieto stĺpy v tom smere, že by sa nejaký stĺp zlomil, ohol a pod., nebola zo strany žalovaného uplatnená. Ak žalovaný reklamuje vadnosť dodaných stĺpov z dôvodu, že dané stĺpy nemajú parameter deklarováný žalobcom, tak z vykonaného dokazovania s poukazom na znalecký posudok Slovenskej technickej univerzity v Bratislava je nutné konštatovať, že žiadnu takú skúšku, akú vykonal Ústav súdneho inžinierstva, nemožno považovať za objektívnu na zistenie daných parametrov. Znalec Z.. R. Y. I., R.. riadne svoje závery v znaleckom posudku vysvetlil, ako aj počas konfrontácie a riadne svoj záver odôvodnil, vysvetlil a z neho jednoznačne vyplynula nesprávnosť postupu pri znaleckom dokazovaní zo strany žalovaného s tým, že znalec zo znaleckej organizácie žalovaného dokonca počas konfrontácie výslovne uviedol k argumentácii Z.. R. I., R.. že sa nevie k tomu vyjadriť, teda jeho argumentácia bola nepresvedčivá, nedostatočná a svojou argumentáciou nevyvrátil tvrdenia žalobcu, či znalca Z.. R. I., R..

23. Okresný súd uviedol, že bolo nesporné, že v konaní boli predložené znalecké posudky zo strany žalobcu a zo strany žalovaného znaleckými organizáciami (uvedené v odsekoch 13., 16.-19., 25., 26., 27. odôvodnia rozsudku) a bez zohľadnenia všetkých ďalších okolností nebolo možné sa k znaleckým posudkom vyjadriť, ktorý posudok je správny. Vzhľadom na to, že boli okresnému súdu predložené posudky dvoch znaleckých ústavov s diametrálne odlišným záverom, pristúpil ku konfrontácii. Počas konfrontácie (popísaná okresným súdom v odsekoch 31. - 33. odôvodnenia rozsudku) Z. podrobne zdôvodňoval svoje závery, vysvetľoval svoje tvrdenia a svoje poznatky uvádzané v písomnom znaleckom posudku, vždy vyargumentoval dotaz súdu, či tvrdenie protistrany, a teda aj znalca Z.. D. ako znalca Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, Dokonca Z.. R. I., R.. aj graficky znázorňoval svoje závery a spôsob jeho postupu. Z.. D. ako znalec Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline nie vždy podrobne argumentoval dané tvrdenia, resp. namietal tvrdenia Z.. R. I., R.., dokonca sa pri niektorých dotazoch výslovne vyjadril, že sa k argumentácii R.. Z..I., R.. nevie vyjadriť. Z konfrontácie bolo podľa okresného súdu možné vyhodnotiť tvrdenia znalcov tak, že Z.. R. I., R.. logicky a podrobne tak, aby to bolo pochopiteľné aj pre laickú verejnosť, zdôvodnil svoje závery na rozdiel od Z.. D., ktorý aj vzhľadom na to, že sa nevedel k niektorým dotazom vyjadriť, k argumentácii Z.. R., R.. a jeho námietky k tvrdeniam Z.. neboli riadne, logicky a presvedčivo zdôvodnené. Vzhľadom k tomu, že išlo o závery dvoch znaleckých ústavov, ktoré okresný súd nemohol meniť bez ďalšieho odborného posúdenia a bez odborných znalostí, bolo však možné, aby si osvojil závery jedného alebo druhého, pokiaľ svoje hodnotenie logicky zdôvodní s prihliadnutím na ďalšie okolnosti. V danom prípade, s ohľadom na vykonanú konfrontáciu znalcov, zároveň aj s poukazom na rozsah zdôvodnenia v jednom posudku, aj v druhom posudku, keď Z.. R.

I., R.. podrobne zdôvodnil každý svoj postup, tvrdenie a názor. Ústav súdneho inžinierstva sa opieral o to, že vykonal skúšky a znalecký ústav prizvaný žalobcom tieto skúšky nevykonal a na základe toho spochybňoval jeho závery. Z.. však jednoznačne zdôvodnil, prečo jeho závery nemožno spochybniť a prečo je nutné považovať za nesprávny záver Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline. Okresný súd považoval za nutné zdôrazniť a poukázať na vyjadrenie Z.. D., ktorý uviedol, že nerobili skúšku na všetkých výrobkoch, teda na stĺpoch celej výroby, ale iba na konkrétnom výrobku, a to dokonca na 2 stĺpoch, ktoré boli uložené na skládke. Bolo však nepochybné, že boli dodané aj iné stĺpy a viacerými dodávkami z viacerých výrobných, a nebolo zrejmé, z ktorej konkrétnej dodávky dané stĺpy boli predmetom skúšky.

24. Okresný súd uviedol, že žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, teda nie je možné uprednostňovať ten-ktorý dôkaz, ale hodnotenie závisí od hodnovernosti logickej argumentácie a v závislosti a spojitosti s inými dôkazmi. Súd prvej inštancie hodnotil závery a hodnovernosť záverov jednotlivých znaleckých posudkov a súčasne bol povinný vychádzať z objektívne zisteného skutkového stavu, a keďže boli predložené viaceré znalecké posudky s odlišnými závermi, tieto musel vyhodnocovať.

25. Okresný súd poukázal na to, že najprv žalovaný predložil Znalecký posudok č. 20-20/2016 a č. 20-19/2016 vypracované Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o. zo dňa 28.10.2016 na posúdenie betónových stožiarov z hľadiska pevnosti betónu vtlaku a trvanlivosti. Na tomto mieste súd prvej inštancie zdôraznil, že TSÚS, n.o. nie je ústav, teda nie je zapísaný v zozname znaleckých ústavov, ide len o znaleckú organizáciu. Zároveň s poukazom na § 209 CSP posudok TSÚS, n.o. neobsahoval znaleckú doložku, a preto nebolo možné naň prihliadať ako na posudok súdom ustanoveným znalcom. V konaní sp.zn. 18Cb/164/2017 v porovnaní so znaleckým posudkom vyhotoveným TSÚS, n.o. bol aj s poukazom na výsluch Z. a Z.. T. posúdený za hodnovernejší posudok č. 13/2018 s tým, že závery tohto posudku boli riadne vysvetlené, zdôvodnené a potvrdené výsluchom Z.. R. Y. I., R., a tým vyvrátené a spochybnené závery Z.. T. a jeho znaleckého posudku, pričom záver Z.. R. Y. I., R. bol relevantným spôsobom v závere riadne odôvodnený, vysvetlený a z ktorého jednoznačne vyplynula nesprávnosť postupu pri znaleckom dokazovaní zo strany žalovaného. Následne po predložení Znaleckého posudku č. 13/2018 zo strany žalobcu žalovaný predložil ďalší Znalecký posudok č. 39/2021, vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline, z ktorého vyplývalo, že ide o znalecký posudok vypracovaný k 20. januáru 2021, teda po 6 rokoch od výroby stĺpov, v ktorom znalec skonštatoval, že zatvrdnutý betón nevyhovuje betónu pevnostnej triedy C50/60 a ani požiadavkám špecifikovaným v článku 4.2 Normy STN 12843. Následne na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca ďalší Znalecký posudok č. 22/2021, vypracovaný Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, v ktorom jednoznačne znalecký ústav vyslovil, že trieda betónu v zmysle normy STN EN12843 je považovaná za potenciálnu pevnosť betónu, nie je možné odobrať regulárnu vzorku a objektívne stanoviť triedu betónu v zmysle normy, nemožno predmetné výrobky na základe výsledkov skúšok Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline hodnotiť ako nevyhovujúce, na výsledok hodnotenia výrobkov má vplyv vek betónu, teda vzorky sú odoberané viac ako 6 rokov od výrobcu výrobkov, čo má zásadný vplyv na dosiahnuté výsledky pri hodnotení ich kvality a zároveň v danom znaleckom posudku bol vyslovený záver, že Znalecký posudok č. 39/2021 vo veci posúdenia kvality a pevnosti vtlaku betónu stožiarov z predpätého betónu nové momenty, či nové svetlo do predmetného sporu vo vzťahu k Znaleckým posudkom č. 20-19/2016, č. 20-20/2016 a doplnkov znaleckých úkonov č. 20-10/2017 a 20-11/2017, vypracovaných Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o. neprináša, dokonca vyslovil, že daný posudok len zopakoval niektoré skúšky prakticky s rovnakými metodickými chybami a z principiálne rovnakými výsledkami a podstata problému sa zmenila bez ohľadu na zmenu metodiky prepočítania, či zohľadnenia smeru odberu vzoriek. Zdôraznil, že spätné dokazovanie triedy betónu po rokoch existencie výrobkov na extrémne malých vzorkách so sporným prevodom výsledkov, a to všetko pri odstreďovanom betóne, kde dochádza k rozvrstveniu štruktúry betónu, je nemožné, teda postup neprichádza so žiadnou novou relevantnou informáciou, či skutočnosťou, ktorá by mohla meniť pohľad na podstatu sporu.

26. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný závery Znaleckého posudku č. 22/2021 žiadnym spôsobom nespochybnil, nepreukázal nesprávnosť týchto záverov a ani vykonaná konfrontácia znalcov oboch znaleckých ústavov nepotvrdila tvrdenia žalovaného.

27. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pokiaľ žalovaný predložil znalecký posudok, jeho závery vyvrátil žalobca znaleckým posudkom vyhotoveným znaleckým ústavom, na základe čoho v zmysle daných záverov bolo rozhodnuté aj v predchádzajúcom konaní obdobného

sporu sp. zn. 18Cb/164/2017. Následne sa žalovaný snažil spochybniť Znalecký posudok č. 13/2018 predložený žalobcom a vyhotovený znaleckým ústavom, a to Znaleckým posudkom č. 39/2021 vyhotoveným Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Závery tohto znaleckého posudku však žalobca vyvrátil predložením ďalšieho Znaleckého posudku č. 22/2021, vyhotoveného tiež znaleckým ústavom, v ktorom znalecký ústav logicky, podrobne a riadne zdôvodnil svoje závery, ktorými spochybňuje a namieta správnosť záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, pričom svojim logickým odôvodnením a vyjadrením sa k viacerým podstatným skutočnostiam vyvrátil závery Znaleckého posudku č. 39/2021 vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Znalec Z.. R., R.. sa vyjadroval aj v rámci konfrontácie ku každej skutočnosti podstatnej pre dané závery. Závery tohto posudku žalovaný ničím relevantným nevyvrátil, ani v rámci konfrontácie znalcov. Znalec Z.. D. nedostatočnou argumentáciou trval na svojich záveroch, keďže jednak nereagoval na všetky tvrdenia Z.. R., R.. a jednak na niektoré výslovne uviedol, že sa nevie k tomu vyjadriť. Žalovaný nepredložil už žiadne relevantné dôkazy, ani nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili závery Znaleckého posudku č. 22/2021, dokonca ani vykonaná konfrontácia nevyvrátila tvrdenia žalobcu a nepotvrdila správnosť záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a správnosť jeho postupu s vykonanými skúškami, pričom Z.. R., R.. podrobne zdôvodnil dôvody jeho záveru o nesprávnom postupe znalcov zo strany žalovaného, a tieto neboli ničím vyvrátené.

28. S poukazom na vykonané dokazovanie a vyhodnotenie všetkých dôkazov navzájom a každého jednotlivo, si okresný súd osvojil tvrdenia žalobcu, ktorý preukázal svoje tvrdenia aj Znaleckým posudkom č. 22/2021, závery ktorého neboli relevantným spôsobom spochybnené. Okresný súd uviedol, že nepostupoval svojvoľne pri svojom posúdení, ale vychádzal z odborných záverov, ktoré už zo strany žalovaného neboli relevantným spôsobom spochybnené a vyvrátené. Znalecké posudky žalobcu boli riadne a podrobne odôvodnené tak, že z nich logicky vyplýval záver, ktorý si okresný súd osvojil. Hoci žalovaný tiež predložil znalecký posudok, ktorý mal odlišný záver od znaleckého posudku žalobcu, ale znalec žalovaného pri konfrontácii potvrdil, že nerobili skúšku všetkých stĺpov, ale iba jedného, resp. dvoch, hoci bolo ich viac ako 1 000 stĺpov a nie z celej výroby, pričom bolo zrejmé, že stĺpy neboli vyrobené v jednej várke a neboli ani dodané jednou dodávkou. Nebolo ani zrejmé, o aké konkrétne stĺpy sa jedná, z ktorých bola skúška vykonaná. Nebolo zrejmé, kedy boli stĺpy, na ktorých boli vykonané skúšky, vyrobené, kedy boli dodané. Dokonca Z.. D., znalec z Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline sa nevedel k niektorým argumentáciám Z.. R. I., R.. ani vyjadriť. Posudok Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline Z.. R. I., R.. vo svojom ďalšom znaleckom posudku spochybnil, boli uvádzané viaceré argumenty, prečo nemožno Znalecký posudok č. 39/2021 akceptovať a žalovaný ničím relevantným ďalšie závery Znaleckého posudku č. 22/2021 nevyvrátil. Žalobca teda riadnym spôsobom vyvrátil závery znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, pričom žalovaný ani nezabezpečil bez vysvetlenia znalcov z Brna, ktorí vykonávali podľa jeho tvrdenia predmetnú skúšku a ktorých pôvodne navrhoval vypočítať. Zo znaleckého posudku predloženého žalobcom vyplývalo, že znalecký ústav, a to Slovenská technická univerzita v Bratislave, mala podklady potrebné pre objektívne posúdenie triedy betónu odstreďovaných betónových stôžiarov, teda mala predovšetkým protokoly o skúške, o vyhodnotení skúšok betónu a podobne.

29. Okresný súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním vyplynula nepochybnosť uplatneného nároku žalobcu. Znaleckým dokazovaním znalcami objednanými žalovaným, ako aj z konfrontácie znalcov na pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že určenie nekvality, resp. nespĺňanie vyžadovaného parametra výrobku pevnostnej triedy betónu C50/60 na základe skúšok vykonaných v znaleckých posudkoch vypracovaných Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o. v Bratislave, ako ani Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline, nemohlo určiť relevantným spôsobom kvalitu betónu. To znamená, že zo strany žalovaného nebolo relevantným spôsobom preukázané, že výrobky, z ktorých si uplatnil zmluvnú pokutu na základe kúpnej zmluvy v prípade nedosahovania príslušných kvalitatívnych parametrov, zľavu z kúpnej ceny a náklady znaleckého posudku, ktoré započítal voči nároku žalobcu, mali skutočne vadu. Žalovaný teda vadu výrobku relevantným spôsobom nepreukázal. Dôkazné bremeno preukázania väd výrobku je na tej strane, ktorá túto vadnosť tvrdí, teda na žalovanom. Taktiež, čo sa týka uplatnenej zľavy, jej výška nebola špecifikovaná, nebola rozpočítaná na jednotlivé kusy. Podľa okresného súdu takýto posudok nemohol mať relevanciu ohľadom kvality, resp. nekvality, a to skúška na cca dvoch stĺpoch, na tak veľké spektrum výrobku, ktoré bolo dodané za rozhodný čas, keď podľa vyjadrenia žalobcu išlo o viac ako 1 000 stĺpov. Pokiaľ išlo o vyhlásenie výrobcu, o ktoré sa opieral žalovaný, že neboli splnené parametre uvedené na vyhlásení, išlo o vyhlásenie urobené

v zmysle Nariadenia Európskej únie 305/2011, o vyhlásenie o zhode a o vyhlásenie o potenciálnej pevnosti betónu. Potenciálna pevnosť betónu je tá pevnosť betónu, ktorá sa skúma pri vstupe betónu do výrobného procesu a odoberajú sa z neho vzorky do kockových, resp. valcových foriem, ktoré sa po 28 dňoch skúšajú tak, ako uviedol Z.. Žiadnu inú pevnosť betónu výrobca ani nemohol deklarovať, pretože na to by musel mať stanovený korelačný koeficient a korelačný koeficient v tomto smere pri prvom výrobku stanovený nemá. Žalovaný teda nepreukázal oprávnenosť nároku ani na zľavu z ceny diela, ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ani nárok na úhradu nákladov znaleckého dokazovania, v dôsledku čoho nemohli nastať ani účinky zápočtu pre zánik pohľadávok, ktoré boli predmetom žaloby.

30. S poukazom na zistené skutočnosti po vykonanom dokazovaní okresný súd zhrnul, že skúšky boli nerelevantné, pretože nebolo nemožné vykonať skúšku na potencionálnu pevnosť. Skúška nebola ani dostatočná pre všetky stĺpy, keďže bola vykonaná iba na 2 stĺpoch z dodaných viac ako 1 000. Mal za nesporné, že všetky stĺpy neboli vyrábané v jeden deň. Zľava nebola dostatočne a jednoznačne a zrozumiteľne špecifikovaná. Skúška kvality bola nevyhovujúca. Na základe posudkov predložených žalovaným nebolo možné konštatovať nekvalitu betónu, a preto z uvedených dôvodov nemohlo dôjsť ani k platnému započítaniu.

31. Okresný súd uviedol, že žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania, ktoré mu priznal podľa § 369 Obchodného zákonníka, a to z jednotlivých fakturovaných súm od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých faktúr, nakoľko žalovaný ako dlžník bol so splnením peňažného záväzku v omeškani.

32. Keďže si žalobca uplatnil aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a v konaní bol úspešný v celom rozsahu, okresný súd mu priznal v zmysle § 369c Obchodného zákonníka aj danú paušálnu náhradu.

33. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi ako plne úspešnej strane v konaní priznal trovy konania v plnom rozsahu s tým, že o výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia.

34. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), h) a f) CSP. V čl. II. odvolania žalovaný stručne zhrnul odôvodnenie napadnutého rozsudku. V čl. III. odvolania žalovaný uviedol odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP. V tomto odvolacom dôvode poukázal na § 3 CSP, § 26 ods. 1 písm. a), § 27 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o znalcoch“) v spojení s ust. § 194 ods. 1 CSP. Uviedol, že pokiaľ ide o znalecký posudok procesného útoku, súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že jeho závery môžu korigovať alebo hodnotiť postupy a metódy znaleckého posudku procesnej obrany. Závery znaleckého posudku procesného útoku sa zameriavajú výlučne na spochybňovanie metód, postupov a výpočtov znaleckého posudku procesnej obrany, t.j. namietajú výlučne údajné formálne a odborné nedostatky znaleckého posudku procesnej obrany. V tejto súvislosti považoval za potrebné si uvedomiť, že nie je v právomoci civilných súdov posudzovať formálne a odborné nedostatky znaleckých posudkov, pretože prejednávanie takýchto správnych deliktov spadá výlučne do právomoci Ministerstva spravodlivosti SR, t.j. nespadá do právomoci súdu a už vôbec nie do právomoci iného znalca. Žalobca doteraz nepredložil žiaden dôkaz, že bol z jeho strany podaný vo vzťahu k znaleckému posudku procesnej obrany podnet na konanie podľa ust. § 26 ods. 1 zákona o znalcoch. Každopádne súd prvej inštancie svoje prejudiciálne posúdenie ohľadne formálnych a odborných náležitostí znaleckého posudku procesnej obrany nezdôvodnil ničím iným, iba subjektívnym zhodnotením, že znalec procesného útoku bol pri konfrontácii znalcov pre súd „presvedčivejší“. Súd prvej inštancie vychádzal výlučne zo svojho subjektívneho posúdenia veci a z názoru iného znalca, ktorému rovnako zákon neumožňuje posudzovať otázky, ktoré môžu znamenať porušenie povinností znalca podľa zákona o znalcoch. Takéto subjektívne zdôvodnenie v žiadnom prípade nemôže znamenať náležité vysporiadanie sa s odbornou prejudiciálnou otázkou, ktoré súdu ukladá zákon. Ak sa súd prvej inštancie pustil do posudzovania odbornej prejudiciálnej otázky, bol povinný v odôvodnení napádaného rozsudku náležite zdôvodniť, prečo pokladal postupy, metódy a výpočty znaleckého posudku procesnej obrany za nesprávne, v čom konkrétne mali znalci urobiť podľa názoru súdu prvej inštancie chybu. Takéto zdôvodnenie sa v odôvodnení napádaného rozsudku nenachádza. Pokiaľ ide o prejudiciálne posudzovanie postupov, metód a výpočtov znaleckého posudku procesnej obrany, odôvodnenie tejto prejudiciálnej otázky nebolo zdôvodnené, čo založilo inú vadu konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

35. V bode III.B. odvolania žalovaný poukázal na to, že v prejednávanej veci bol predložený zo strany procesnej obrany znalecký posudok bez formálnych procesných chýb v zmysle § 209 CSP a súd prvej inštancie bol povinný akceptovať jeho závery a v prípade, ak mal pochybnosti o metódach, výpočtoch a postupoch znalcov, mal takéto pochybnosti v napadnutom rozsudku náležite uviesť. V prejednávanej veci došlo k odlišnej situácii od predchádzajúceho sporového konania, nakoľko boli predložené rovnocenné znalecké posudky, a teda závery znaleckého posudku procesného útoku si už súd prvej inštancie nemohol „nekriticky“ osvojiť. Za nezrozumiteľný považoval žalovaný argument obsiahnutý v odseku 46. rozsudku vo vzťahu k aplikácii zásady legitímneho očakávania výsledku súdneho konania. Vzhľadom na úplne odlišné skutkové okolnosti prejednávanej veci a predchádzajúceho sporového konania mal za zrejmé, že rozhodnutie v rámci predchádzajúceho sporového konania nezaložilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Pokiaľ išlo o konštatovanie zásady legitímneho očakávania vo vzťahu k predchádzajúcemu sporovému konaniu v odseku 46. odôvodnenia, tento argument je v napádanom rozsudku vysvetlený nedostatočne, čo založilo inú vadu konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

36. V čl. IV. odvolania žalovaný vyjadril ďalší odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP s námietkou, že okresný súd dospel k zjavne nesprávnemu skutkovému záveru, že zo strany žalovaného nemala byť preukázaná účelnosť uplatnenia jeho procesnej obrany z titulu uplatnenia väd dodaného tovaru spočívajúcich v tom, že dodané betónové stĺpy nezodpovedali zmluvne deklarovanej pevnostnej triede C 50/60. Tento skutkový záver totiž popiera a spochybňuje závery znaleckého posudku procesnej obrany, ktorý je celkom jednoznačný: „...Zatvrdnutý betón odobratý z fragmentov stožiaru typu E 10,5/6 a stožiaru typu E 12/6 nevyhovuje betónu pevnostnej triedy C 50/60, to znamená nevyhovuje pevnostnej triede deklarovanej výrobcom vo Vyhlásení o Úžitkových vlastnostiach e. E/2/16 zo dňa 04.01.2016, ktoré tvorí prílohu č. 3 Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 06.06.2016. Dôvodom je skutočnosť, že testovaný zatvrdnutý betón stožiaru typu E 10,5/6 vyhovuje betónu triedy C 30/37 a zatvrdnutý betón stožiaru typu E 12/6 vyhovuje betónu triedy C 20/25. Zatvrdnutý betón odobratý z fragmentov stožiaru typu E 10,5/6 a stožiaru typu E 12/6 nevyhovuje ani požiadavkám špecifikovaným v článku 4.2 normy STN EN 12843, to znamená požiadavkám na minimálnu triedu betónu platnú pre stožiare z predpätného betónu, ktorá je daná pevnostnou triedou C 35/45“. Žalovaný uviedol, že vykonanie dôkazu znaleckým posudkom a hodnotenie jeho záverov podlieha procesným pravidlám ustanoveným v § 208 CSP vo väzbe na ust. § 191 CSP. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru k dôkaznej povinnosti strán vo vzťahu k § 208 CSP, § 191 CSP, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 41/2010, sp. zn. 6 Obdo 33/2009, sp. zn. 6 Obdo 31/2008, Stanovisko Najvyššieho súdu ČR sp. zn. Pls 3/1980 a aktuálne rozsudky Krajského súdu v Bratislave. Podľa žalovaného súd prvej inštancie neuviedol žiaden dôvod, prečo by sa od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít mal odchýliť, nakoľko nerešpektovanie záverov súkromného znaleckého posudku procesnej obrany oprel výlučne o názor znalca procesného útoku hodnotiaceho postupy, metódy a výpočty obsiahnuté v znaleckom posudku procesnej obrany, ktorý postup nespadá ani do kompetencie znalca ani do právomoci súdu.

37. V čl. V. odvolania žalovaný namietal odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v zmysle ktorého nesprávny skutkový záver ohľadne záverov znaleckého posudku, procesnej obrany, následne viedol k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

38. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 20.01.2022 (č.l. 671 - 672 spisu). Žalobca sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Mal za to, že prvostupňový rozsudok bol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a dostatočne zisteného dokazovania. S odvolacím dôvodom podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP žalobca nesúhlasil a uviedol, že prvostupňový súd by mal hodnotiť znalecký posudok komplexne, pričom ak by ponechal bez povšimnutia vecnú správnosť znaleckého posudku a dôveroval len záverom znalca, znamenalo by to vo svojich dôsledkoch poprieť zásadu voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť podľa jeho vnútorného presvedčenia privilegovať znalecký dôkaz a preniesť zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca. Ak v danom konaní žalobca predložil znalecký posudok vypracovaný znaleckým ústavom, ktorý zásadným spôsobom spochybnil spoľahlivosť metód a spôsob vyvodzovania záverov v znaleckom posudku predloženom žalovaným, konal by v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. S námietkou, že prvostupňový súd vyhodnotil výsledok predchádzajúceho sporového konania bez náležitého zdôvodnenia, žalobca nesúhlasil, pretože spis z

konania sp. zn. 18Cb/164/2017 bol pripojený k predmetnej prejednávanej veci a boli v rámci dokazovania z neho oboznamované listiny, najmä znalecké posudky. Dôvodom na vykonané dokazovanie bol identický skutkový stav v oboch konaniach. Rozdiel u oboch konaní bol len v rozsahu vykonaného dokazovania, a to v konaní sp. zn. 18Cb/164/2017 žalovaný predložil len odborné posudky, ktorými deklaroval nekvalitu dodaných stĺpov a žalobca predložil znalecký posudok znaleckého ústavu a v konaní sp. zn. 18Cb/111/2020 boli predložené stranou žalobcu aj stranou žalovaného posudky znaleckého ústavu. Uvedený postup prvostupňový súd náležite v odôvodnení rozhodnutia zdôvodnil. Považoval za špekuláciu tvrdenie žalovaného, že rozhodnutie v konaní sp. zn. 18Cb/164/2017 bolo vydané len za náklade skutočnosti, že znalecký posudok žalobcu mal vyššiu výpovednú hodnotu ako odborné vyjadrenie žalovaného. V tomto konaní sa taktiež vykonala rozsiahla konfrontácia vypracovateľa odborného vyjadrenia Z.. Ševčíka a vypracovateľa znaleckého posudku Z.. R.. I., R... K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, s odkazom na citáciu judikátov Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR, žalobca poukázal na to, že ak súd má v konaní dva posudky s rozdielnymi závermi, musí ich zhodnotiť v tom zmysle, ktorý z nich a z akých dôvodov vezme za podklad svojho rozhodnutia a z akých dôvodov nevychádza zo záveru druhého znaleckého posudku, pre túto úvahu je potrebné vypočítať oboch znalcov. Okresný súd v konaní aj priamo oboch znalcov konfrontoval. Postupu okresného súdu nemožno nič vyčítať, jeho postup bol dostatočný, prvostupňový súd rozsiahlym spôsobom a logicky zdôvodnil úvahu, prečo za podklad svojho rozhodnutia zobral závery znaleckého posudku predloženého žalobcom. Ak po konfrontácii znalcov v kontexte ďalších vykonaných dôkazov mal na základe logickej úvahy vyvodený záver o správnosti znaleckého posudku predloženého žalobcom, nemal dôvod nariadovať kontrolné znalecké dokazovanie, pričom takýto dôkaz žalobca ani nenavrhoval. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP žalobca uviedol, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým a právnym zisteniam. Predmetom žaloby boli nezaplatené faktúry za dodaný tovar - železobetónové stĺpy dodané žalobcom žalovanému, a to od roku 2015. Tento nárok žalobcu nebol žalovaným spochybnený, žalovaný svoju obranu postavil na argumentácii, že nárok žalobcu na zaplatenie kúpnej ceny stĺpov zanikol na základe započítacích prejavov zo dňa 23.11.2016 a 02.12.2016. Žalovaný v konaní nepreukázal platnosť započítacích prejavov, a to z dôvodu nejasnosti a nezrozumiteľnosti špecifikácie uplatnenej zľavy z ceny diela z dôvodu, že skúška stĺpov, ktorá bola vykonaná na dvoch stĺpoch, pričom sa reklamovalo okolo 1.000 stĺpov, nemôže byť dostatočná na všetky reklamované stĺpy a skúšky stĺpov vykonané najskôr Technickým a skúšobným ústavom stavebným v Bratislave a následne Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline nesprávnou metodikou nemohli preukázať nekvalitu stĺpov. Prvostupňový súd správne vyhodnotil argumentáciu žalobcu, a preto navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

39. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 02.02.2022 (č.l. 680 - 682 spisu). Žalovaný uviedol, že podstatou jeho odvolacej námietky nebolo tvrdenie, že súd má slepo dôverovať záverom znalca, ale že prípadné pochybnosti pri postupoch, metódach a výpočtoch smerujúcich k týmto záverom nemôže posudzovať vlastnou úvahou, ani na základe úvahy iného znalca, nakoľko ide o posúdenie patriace do výlučnej právomoci Ministerstva spravodlivosti SR, v ktorej súvislosti odkázal na odborné stanovisko zo dňa 13.01.2020, č.k. 46880/2019/153, v ktorom bolo uvedené, že postup a záver znalca môže byť spochybnený len na základe ďalšieho dokazovania. Zároveň uviedol, že žiaden znalec sa nesmie v znaleckom úkone vyjadrovať k tomu, či iný znalec postupoval zákonne a správne, t.j. hodnotiť dôkaz. Uvedené stanovisko žalovaný predkladá ako tzv. novotu podľa ust. § 366 písm. d) CSP, nakoľko ide výlučne o reakciu na argumentáciu žalobcu v odvolacom konaní, pričom tento dôkaz nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto žiada, aby naň bolo prihliadané. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v predchádzajúcom sporovom konaní bolo žalobe vyhovievané výlučne z procesných dôvodov, súd sa vôbec nezaoberal vecnou správnosťou záverov odborných posudkov procesnej obrany. Z uvedeného dôvodu pri posudzovaní posudkov znaleckých ústavov v tomto sporovom konaní nebol daný žiadny dôvod opierať napádaný rozsudok o zásadu legitímnych očakávaní. Žalovaný ďalej zopakoval, že závery znaleckého posudku, procesnej obrany neboli nahradené inými závermi, ale znalci procesného útoku výlučne hodnotili postupy, metódy a výpočty znaleckého posudku procesnej obrany, čo je v zmysle zákona neprípustné. Ak by znalci procesného útoku dospeli na základe odlišných postupov, metód a výpočtov k iným záverom, potom by bolo možné aplikovať záver judikovaného prípadu sp. zn. 4Cz 13/82. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný nepreukázal platnosť započítacích prejavov, tak otázka, koľkých stĺpov sa týka vadné plnenie žalobcu, sa môže stať predmetom dokazovania až vtedy, keď súd správne prejudiciálne vyhodnotí samotné vadné plnenie žalobcu. Okresný súd žalobu zamietol z dôvodu

údajne žalovaným nepreukázaného vadného plnenia bez ohľadu na počet vadných stĺpov. Z uvedeného žalovaný zotrval na podanom odvolaní.

40. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 16.02.2022 (č.l. 689 spisu). Pokiaľ žalovaný v odvolacej replike predložil ako novotu v konaní Odborné stanovisko MS SR sp. zn. 46880/2019/153 zo dňa 13.01.2020, tak žalobca poukázal na to, že žalovaný už vo vyjadrení na pojednávaní dňa 17.09.2021 namietal, že znalecký posudok predložený žalobcom je len posudkom hodnotiacim a tiež v záverečnej reči uviedol, že znalecký posudok predložený žalobcom obsahuje otázky sugestívneho charakteru a že tento znalecký posudok obsahuje nenáležité vyjadrenia znalca k právnomu posúdeniu veci. V rámci tejto argumentácie podľa § 153 ods. 1 CSP mal žalovaný prostriedky procesnej obrany predložiť včas. V žiadnom prípade tak nejde len o reakciu na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, a preto nemožno na uvedené vyjadrenie MS SR v odvolacom konaní ako na novotu prihliadať. Navyše, predložené vyjadrenie MS SR sa týka zjavne iného skutkového stavu. Žalobca namietal, že Znalecký posudok č. 22/2021, vypracovaný STU v Bratislave v žiadnom prípade nehodnotil zákonnosť a správnosť posudku predloženého žalovaným. Posudok a znalec Z.. I. pri výsluchu na pojednávaní len tvrdili, že metóda zvolená znaleckým ústavom - Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline v Znaleckom posudku č. 39/2021 nie je vhodná na zistenie potenciálnej pevnosti betónu. Prvostupňový súd zvolil správny procesný postup pri hodnotení predložených znaleckých posudkov tak, že vykonal konfrontáciu znalcov na pojednávaní, pretože len takýmto spôsobom mohol zhodnotiť celý proces vytvárania znaleckého dôkazu, vrátane prípravy znaleckého skúmania, získavania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť metód použitých znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalca tak, ako uvádza Ústavný súd ČR vo svojom Náleze sp. zn. III ÚS 299/06. Ústav súdneho inžinierstva v Žiline si mohol vyžiadať od výrobcu stĺpov podklady zo skúšok, ktorými mohol určiť potenciálnu pevnosť betónu na dodaných stĺpoch. Takýto postup však nezvolil. K ďalším vyjadreniam žalovaného žalobca uviedol, že ide o argumentáciu zhodnú s argumentáciou žalobcu v odvolaní, a preto poukázal na svoje vyjadrenie. Navrhol prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

41. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 17.2.2022 bolo vyjadrenie žalobcu doručené na vedomie žalovanému.

42. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za akceptovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

43. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/33/2022-710 zo dňa 10.11.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.11.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

44. V súvislosti s podaným odvolaním žalovaného krajský súd považuje za podstatné poukázať na ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď základom pre konanie a rozhodovanie odvolacieho súdu sú odvolacie dôvody žalovaného v tejto veci vyjadrené v ním podanom odvolaní zo dňa 27.12.2021. Pokiaľ žalovaný nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody než tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 27.12.2021, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Inými slovami, ak žalovaný v odvolaní zo dňa 27.12.2021 nerozporoval iné skutočnosti, závery prijaté okresným súdom, napríklad vzťahujúce sa k základu a výške uplatnenej pohľadávky žalobcu voči žalovanému, k uplatnenému úroku z omeškania, stanovenému dátumu omeškania, paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, tak potom ani krajský súd nemal daný zákonný priestor k tomu, aby pri absencii takýchto odvolacích dôvodov žalovaného podrobil posudzovaniu závery okresného súdu, viažuce sa k výške priznanej pohľadávky žalobcu, k priznanému príslušenstvu, a to úroku z omeškania a vyjadrenému dátumu omeškania žalovaného. Ak nie je odvolateľom vyjadrený odvolací dôvod, potom ani krajský súd nemá daný zákonný podklad, aby

vyjadril závery k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bez toho, aby osobitne bolo pristupované k tomu, čo v rámci zadaných odvolacích dôvodov sa stalo predmetom konania, posudzovania a rozhodovania odvolacieho súdu. Vždy je to tá strana sporu, ktorá podáva odvolanie, ktorá rozsahom podaného odvolania vymedzuje, v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, z akých odvolacích dôvodov ho rozporuje a len to sa môže stať predmetom posudzovania a zhodnocovania zo strany odvolacieho súdu. Ak sú v rozhodnutí súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré v podanom odvolaní odvolateľ nenapáda, nerozporuje, tak zákonite tieto bez ďalšieho sa nemôžu stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu, ako uviedol krajský súd, už nie je zákonný priestor, ak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) ust. § 379 CSP. Je predsa potrebné, aby sa rozlišovalo (diferencovalo), čo bolo predmetom odvolacieho konania, posudzovania odvolacím súdom, v nadväznosti na odvolacie dôvody, pretože stav každej sporovej odvolacej právnej veci je odlišný vo väzbe na rozsah a dôvody vyvolanej spornosti uplatňovaných nárokov, prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Krajský súd považoval za potrebné uvedené vyjadriť za rešpektovania právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodovania.

45. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP krajský súd ako súd odvolací mal zákonný priestor sa zaoberať len tými argumentmi, ktoré mali charakter kvalifikovaného odvolacieho dôvodu. Čo nebolo predmetom odvolania žalovaného, t.j. čo žalovaný v odvolaní nenamietal, sa zákonite potom ani nemohlo stať predmetom konania a posudzovania krajským súdom ako súdom odvolacím.

46. Odvolací súd za aplikácie ust. § 383 CSP uvádza, že bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd, keďže neboli zistené dôvody na zopakovanie alebo na doplnenie dokazovania, a to aj za viazanosti ust. § 365 ods. 3 CSP. Pokiaľ žalovaný až v rámci odvolacieho konania doložil nový dôkaz, a to listinu „Žiadosť - vyjadrenie - odpoveď datovanú 13. januára 2019, tak pre vykonanie tohto dôkazu ním poskytnuté tvrdenia nenaplnili dôvody vyžadované § 366 písm. a) až d) CSP, len za splnenia a preukázania ktorých by bolo možné na tento nový dôkaz v odvolacom konaní prihliadať.

47. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného bola námietka nepreskúmateľnosti, nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku okresného súdu v časti hodnotenia znaleckých posudkov procesnej obrany, čo založilo odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Krajský súd uvádza, že tento odvolací dôvod žalovaného nebol relevantný. Odvolací súd mal spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu, ktorý mal zákonom požadované náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd vo svojom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, tvoriacimi základ pre rozhodnutie, vyjadril hodnotenie vykonaných dôkazných prostriedkov, a preto nie je možné napadnúť rozsudok považovať za nepreskúmateľný. Okresný súd sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými, ako aj právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. Závery rozhodnutia okresného súdu po skutkovej, ako aj právnej stránke zodpovedajú ust. § 220 CSP. Okresný súd sa v dostatočnom rozsahu v odôvodnení svojho rozsudku zaoberal podstatnými a rozhodnými okolnosťami sporovej veci. Okresný súd a v odvolacom konaní ani krajský súd nemusia zodpovedať na každý podnet, argument sporovej strany, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný a rozhodujúci význam, k čomu odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu aj došlo. Pokiaľ sa žalovaný ako sporová strana nestotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu, uvedeným nedochádza k popretiu ust. § 220 ods. 2 CSP. V súvislosti s riadnym odôvodnením súdneho rozhodnutia je potrebné vychádzať z konštantnej judikatúry ústavného súdu (sp. zn. I. ÚS 226/03, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. III. ÚS 95/06, sp. zn. III. ÚS 260/06, sp. zn. III. ÚS 36/2010, sp. zn. I. ÚS 114/08) ako aj judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však súd v odôvodnení rozhodnutia reaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany, prednesenú žalovaným, tak nie je možné rozhodnutie okresného súdu považovať za arbitrárne, svojvoľné. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku dal skutkové a právne závery na všetky podstatné okolnosti obrany žalovaného, vo väzbe na podstatnosť danej sporovej veci. Krajský súd dodáva, že ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby súd dal v odôvodnení svojho rozhodnutia odpoveď na každý argument sporovej strany, ale len na tie, ktoré sú pre rozhodnutie rozhodujúce, čo sa odôvodnením napadnutého rozsudku aj naplnilo.

48. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany v rozsahu, ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podstatné okolnosti prípadu. Krajský súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP.

49. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), odvolací súd uvádza, že nesprávne skutkové zistenia sú také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali a ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, stručne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil a okolnosti namietané žalovaným v ním podanom odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemali za následok takú úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s úvahou prvoinštančného súdu prezentovanou v napadnutom rozhodnutí.

50. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, krajský súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V prejednávanej veci však odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie za správne.

51. Krajský súd ďalej uvádza, že okresný súd v rámci prejednávania uplatneného nároku žalobcu a obrany žalovaného dôsledne postupoval i v zmysle ust. § 186 ods. 2 veta prvá CSP, podľa ktorého súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

52. Ani v odvolacom konaní nebola žalovaným vyvolaná spornosť v tom, že medzi stranami bola uzatvorená Rámcová kúpna zmluva zo dňa 6.6.2016, podľa ktorej žalobca dodal žalovanému tovar a vystavil faktúry, ako aj, že žalovaný napriek tomu, že odsúhlasil zostatok k 09.11.2016 vo výške 199.005,60 Eur, vystavené faktúry nezaplatil.

53. Spornosť medzi stranami sporu spočívala v tom, či na základe uplatnenia vád a uplatnenia zľavy z ceny diela a zmluvnej pokuty a následnom započítaní žalovaným došlo k zániku žalobcom uplatnej pohľadávky.

54. Predmetom odvolacieho konania tak, ako vymedzil žalovaný odvolacími dôvodmi v odvolaní, bolo posúdenie, či z dokazovania realizovaného pred okresným súdom v tomto civilnom sporovom súdnom konaní, podľa procesnej iniciatívy strán bolo možné pri aplikácii ust. § 215 CSP vyvodit' záver o

nedôvodnosti procesnej obrany žalovaného. Tvrdenia o týchto skutočnostiach i dôkazy o nich zaťažovali žalovaného.

55. Krajský súd zvyrazňuje, že v danej veci, čo v konečnom dôsledku nerozporovali ani sporové strany a vyjadril to aj súd prvej inštancie, bolo potrebné pre zhodnotenie dôvodnosti či nedôvodnosti procesnej obrany žalovaného posudzovať skutočnosti, na ktoré boli potrebné odborné znalosti. V takomto prípade posudzovania odbornej otázky súd nemôže sám nahradiť odborné závery znalca svojimi názormi, pretože nemá aprobáciu pre posúdenie skutočností, ktoré sú relevantné pre posúdenie žalobného nároku. V konaní pred okresným súdom boli predložené odborné vyjadrenia a znalecké posudky, ktoré bol okresný súd povinný hodnotiť.

56. V súvislosti s námietkou žalovaného, že okresný súd nesprávne vyhodnotil znalecký posudok procesného útoku, pričom vychádzal len zo svojho subjektívneho presvedčenia a ak posudzoval odbornú prejudiciálnu otázku, tak mal zdôvodniť, prečo pokladal postupy, metódy a výpočty znaleckého posudku procesnej obrany za nesprávne, primárne odvolací súd poukazuje na to, že súd je povinný hodnotiť znalecký posudok z aspektov procesu utvárania znaleckého dôkazu, prípravy znaleckého skúmania, zaobstarania podkladov znalcom, priebeh znaleckého skúmania, vierohodnosť teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť metód používaných znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Ďalej krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ak vzniknú pochybnosti o záveroch v znaleckom posudku, súd sa musí pokúsiť ich odstrániť, v prípade nemožnosti vychádzať z komplexnosti hodnotenia dôkazov vykonaných pred ním. Súd nemôže hodnotiť správnosť odborných záverov vyjadrených znalcom, avšak výsledky znaleckého dokazovania hodnotí vo väzbe s vykonanými inými dôkazmi. Hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti, súd hodnotí len presvedčivosť posudku, pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k zadaniu, k zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Cdo 188/2010).

57. Z výsledkov dokazovania, ktoré sa týkalo odbornej stránky sporovej veci, vyplynulo, že okresný súd vyhodnocoval všetky dôkazné prostriedky, a to listiny, aj z pripojeného spisu sp.zn. 18Cb/164/2017, znalecké posudky a vykonal i konfrontáciu znalcov. V súlade s rozhodovacou činnosťou nielen všeobecných súdov, ale aj Ústavného súdu SR okresný súd hodnotil listiny, znalecké posudky a samotnú konfrontáciu znalcov Z.. a Z., a to po stránke logičnosti záverov, či znalci pri poskytnutí záverov boli presvedčiví, vychádzali zo zistených skutočností, či znalci presvedčivo odstránili pochybnosti súdu, sporových strán. Práve z týchto kritérií okresný súd hodnotil závery znalcov, vyplývajúce zo znaleckých posudkov. Krajský súd uvádza, že okresný súd nehodnotil odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti tak, ako namietal žalovaný, ale len presvedčivosť posudkov a vysvetlení, ich úplnosť, a to v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi pred okresným súdom.

58. K spôsobu dokazovania okresného súdu odvolací súd poukazuje na to, že hoci Čl. 15 CSP uvádza, že žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, je potrebné pri ich hodnotení sa v súdnom rozhodnutí vyjadriť, ktorý z nich má presvedčivejšiu, logickejšiu, komplexnejšiu výpovednú hodnotu s dôrazom na závery takéhoto dôkazu, z ktorého súd vychádzal. Práve vyhodnotenie dôkazov bolo úlohou okresného súdu, a to práve pre to, že tu bol sumár dôkazov, ktoré sa v odbornej otázke rozchádzali. Z uvedeného tak pred okresným súdom bolo nevyhnutné ich vyhodnotiť a rozhodnúť, ktoré z nich môžu, vzhľadom k hodnoteniu kritérií znaleckých záverov rozhodnejších, presvedčivejších, komplexnejších tvoriť základ pre rozhodnutie súdu. Krajský súd zvyrazňuje, že zákonite sa musí urobiť „výber dôkazov“, ktoré sa stali podkladom pre súdne rozhodnutie. Okresný súd uskutočnil tento výber v tom, ktorý dôkaz v rámci hodnotenia mal pre súd presvedčivú výpovednú hodnotu, v logickej súvislosti aj s inými dôkazmi vykonanými pred okresným súdom, a ktorý nie.

59. Okresný súd vyhodnocoval dôkazy v celej súvislosti, čomu zodpovedá odsek 58. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, v ktorom odseku presne poukázal na jednotlivé listinné dôkazy, znalecké posudky, keď je zrejmé, že bolo potrebné kvalifikovať, v ktorej časti dôkazu ide o znalecký posudok a v ktorej časti o listinný dôkaz, následne vyjadriť výpovednú hodnotu týchto dôkazov, s priznaním presvedčivosti, komplexnosti, úplnosti tohto dôkazu. Predsa, ak okresný súd chcel vyjadriť záver, ktorý znalecký posudok hodnotil ako presvedčivý, ktorému uveril a ktorý mal jednoznačným spôsobom zodpovedať nielen na otázky súdu, ale aj otázky sporových strán, tak za tým účelom bolo

namieste v odôvodnení rozsudku okresného súdu uvádzať aj vykonanú konfrontáciu znalcov Z. a Z. a jej zhodnotenie tak, ako to uviedol okresný súd v odsekoch 31. až 32. odôvodnenia rozsudku.

60. V rámci hodnotenia dôkazov, a to odborných záverov nedošlo k nenáležitému vysporiadaniu sa s týmito závermi okresným súdom podľa ust. § 208 CSP aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 41/2010 ...„Podľa ustálenej súdnej praxe od iných dôkazných prostriedkov sa dôkaz znaleckým posudkom podaným ústne či písomne líši tým, že jeho hodnoteniu (podľa § 132 O.s.p. (poznámka krajského súdu: § 191 CSP) nepodliehajú znalecké závery v zmysle ich odbornej správnosti. Súd pritom hodnotí presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého nálezu a jeho súlad s ostatnými prevedenými dôkazmi.“ Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obdo 31/2008 ...„Dovolací súd je názoru, že súd nemôže preskúmať vecnú správnosť odborných záverov znalca, lebo k tomu sudca nemá odborné znalosti alebo ich nemá v takej miere, aby mohol toto preskúmanie zodpovedne urobiť. To však neznamená, že je súd viazaný znaleckým posudkom, že ho musí bez ďalšieho prevziať. Pokiaľ však má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne, aby vypracoval nový posudok.“ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo 5/2012, 5Obo/18/2017 ... „Pokiaľ má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, poprípade, aby vypracoval nový posudok alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku. Znalecký dôkaz je len jeden z dôkazných prostriedkov, ktoré hodnotí súd podľa ust. § 132 O.s.p. (poznámka krajského súdu: § 191 ods. 1 CSP). Súd pri jeho hodnotení berie do úvahy jeho logickú stavbu. Ak dospeje k záveru, že znalecký posudok nie je dostatočne presvedčivý, môže ho dať preskúmať inému znalcovi.“ Okresný súd v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR hodnotil znalecké posudky, vzhľadom na odlišné závery žiadal vysvetlenie a pristúpil ku konfrontácii znalcov. Práve cez ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR okresný súd posudzoval znalecké posudky a vysvetlenia znalcov hodnotil cez kritériá presvedčivosti, úplnosti, logického odôvodnenia znaleckého záveru a jeho súladu s ostatnými vykonanými dôkazmi, preto nebolo možné konštatovať, že hodnotiaci záver okresného súdu v odsekoch 60. až 62. odôvodnenia rozsudku je nepreskúmateľný tak, ako to namietal žalovaný v odvolaní.

61. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že podstata hodnotenia znaleckého posudku podľa ust. § 191 CSP v spojení s Čl. 11 ods. 4 CSP spočíva v tom, že súd vezme do úvahy komplexnosť posudku, úplnosť odpovedí, vysvetlenia znalcov, vzťah posudku k iným doloženým posudkom, vzťah k vo veci vykonaným dôkazom a napokon vychádza aj zo zásad správneho formálno-logického uvažovania, čo v preskúmvanej veci okresný súd uskutočnil a vyjadrenými závermi konštatoval presvedčivosť Znaleckého posudku č. 13/2018 a Znaleckého posudku č. 22/2021, ktoré boli vypracované Slovenskou technickou univerzitou v Bratislave, a to aj Z.. R. I., R... Po zhodnotení dokazovania okresný súd dostatočne zdôvodnil presvedčivosť Znaleckého posudku č. 22/2021 vypracovaného Z.. R. I., R..., oproti Znaleckému posudku č. 39/2021 predloženého žalovaným.

62. Krajský súd konštatuje, že priebeh dokazovania pred okresným súdom nepredstavoval zásah do práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces sa premieta aj zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá síce nie je upravená v ústavnom poriadku, ale má svoj ústavnoprávny rozmer, lebo vyplýva z princípu nezávislosti súdov a sudcov (čl. 46 Ústavy SR). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia, jeho logického myšlienkového postupu.

63. Odvolací súd uvádza, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy súd hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie podľa ust. § 191 CSP v spojení s Čl. 11 ods. 4 CSP. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotené, môže byť prípadne z tohto dôvodu vecne nesprávne, avšak táto skutočnosť sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípade sa

dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 204/2009 zo dňa 14.09.2011).

64. K námietke nezrozumiteľnosti argumentu okresného súdu v odseku 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku, vo vzťahu k zásade legitímnych očakávaní s poukazom na odlišné skutkové okolnosti prejednávanej veci od sporovej veci vedenej pod sp. zn. 18Cb/164/2017, len k úplnosti uvádza odvolací súd, že v odseku 46. okresný súd primárne popísal tvrdenia právneho zástupcu žalobcu a len v zátvorke v tomto odseku poznamenal, že v tomto konaní, hoci boli ďalšie posudky predložené, neboli vyvrátené závery súdu v inom konaní, identické pre toto konanie, a preto uvedená námietka v jej obsahovom znení neobstojí.

65. V konkrétnosti k odvolaciemu dôvodu týkajúcemu sa odbornej otázky krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje, a preto za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo v odvolacom konaní potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd opätovne v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval skutkové a právne závery vyjadrené okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa krajský súd stotožnil, a tým bolo postačujúce na ne len odkázať.

66. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd v samostatnom uznesení po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.